

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til anden Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3501) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 247).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (*Bording*): Lovforslaget tilsigter en Forlængelse af den bestaaende Lov for 5 Aar. Forslaget er fremsat i Landstinget og enstemmigt vedtaget dér. Jeg anbefaler det til Vedtagelse her i det høje Folketing.

Christen Andersen: Det foreliggende Lovforslag foreslaar den bestaaende Lov forlænget til 1. Juli 1942. Naar Raagerne fra deres Kolonier flyver ud over Markerne, forarsager de jo Ødelæggelser af Afgrøderne, af Korn og Roer. Ved Kommunernes og Amternes Foranstaltninger har man været i Stand til at bekæmpe Raagerne, saa at Skaderne er blevet minimale, og i det store og hele har Loven virket tilfredsstillende i de mange Aar, den har bestaaet. Da det foreliggende Lovforslag allerede er enstemmigt vedtaget i det høje Landsting, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse i dette høje Ting.

Svend Nielsen: Ogsaa jeg skal anbefale, at vi fortsætter med den Raagelovgivning, der nu har været gældende i en halv Snes Aar. Mig bekendt har den virket tilfredsstillende, og der har, saa vidt jeg ved, heller ikke været fremsat nogen berettiget Klage over den. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tænke sig at gaa med til at gøre Loven permanent. Vi har jo i og for sig nok at beskæftige os med her i Tinget, og dette er en Lovgivning, som jeg tror, man alligevel ikke giver Slip paa.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Lovforslag om Bekæmpelse af Raager er vel nødvendigt, idet det jo viser sig, at Raager *kan* forarsage Skade, naar de optræder i meget store Mængder, og jeg skal derfor ikke modsætte mig, at Forslaget gennemføres i dette høje Ting; det er jo nu ogsaa gennemført i Landstinget. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsministers Overvejelse, om ikke man paa nogle Omraader gaar for rigoristisk frem. Jeg tror, man er tilbøjelig til tillægge Raageskaden større Betydning, end det er rigtigt. Jeg tror, at meget ofte er det, man anser for Skade forvoldt af Raager, tværtimod et Saneringsarbejde, der gøres af Raagerne, idet de udrydder Insekter og Larver, som ellers vilde tage Overhaand og blive en Plage langt værre end den, Raagerne forarsager. Naar jeg udtaler dette, er det, fordi jeg for nogle Aar tilbage havde følgende Tildragelse — jeg har for øvrigt før fremdraget dette Forhold for det høje Ting, men det er muligt, at man ikke har det saa klart i Erindringen, ogsaa muligt, at mange tilstedeværende ikke var Medlemmer af Tinget paa det Tidspunkt. Jeg havde en Nabo, der følte sig meget brøstholden over den Skade, Raagerne udøvede paa hans Jord, og han henvendte sig derfor til mig, der paa det Tidspunkt var Formand for den paagældende Landboforenings Planteavlssudvalg. Det var tilsyneladende ogsaa en stærk Beskadigelse, der var sket af en Roemark ved disse Raagers Arbejde. Vi tilkaldte Planteavlskonsulenten, som undersøgte Sagen nærmere, og det viste sig, at Raagerens Arbejde i Marken havde været gjort for at indfange og naturligvis opæde Pupper og Knopormslarver, og Marken var saa uhyre stærkt befængt, at Planteavlskonsulenten ved en Undersøgelse kunde konstatere 15—16 Larver ved hver enkelt Roeplante. Roeplanterne var lige udtyndet, saa det var klart, at Larverne havde let Spil med de svage og spæde Planter. Vi tilkaldte derfor den ypperste sagkyndige paa Planteatologiens Omraade, Magister Fru Sofie Rostrup. Hun kom ogsaa over, og ved en nærmere Undersøgelse fandtes Larveantallet at være endnu meget større end efter Planteavlskonsulentens Mening. Der var i denne Roemark paa ca. 20 Tdr. Land blevet Pletter paa 1½, ja, tæt op til 2 Tdr. Land, som var fuldstændigt raseret for Roer, men ogsaa fuldstændigt for Ukrudt.

Det var klart, at Larverne var optraadt i saa store Mængder, at de havde ædt alt, hvad der fandtes, Rub og Stub af, hvad